

De intocht in Jeruzalem

Matteüs 21: 1-11

'Ja hoor,' wijst Petrus, 'daar staan ze!' Judas knikt. Het is precies zoals de Heer had gezegd: 'In het dorp zul je een ezelin vinden met een jong ernaast. Maak ze los en breng ze naar mij toe.' Voorzichtig streelt Petrus de fluwelen neus van de ezelin. Wat zijn die dieren mooi en zacht. En zo geduldig! Daar kan hij nog wat van leren.

Judas maakt het touw los. Eigenlijk is hij het er niet mee eens: voor Jezus valt toch wel een intocht te organiseren die er wat koninklijker uitziet? Op z'n minst in een draagkoets of op een strijdwagen. Maar op een ezel? Ha! Eerst dacht hij dat hij het verkeerd had verstaan.

Haastig komt er een man naar hen toe. 'Ho ho!' roept hij. 'Wat moet dat?' 'De Heer heeft ze nodig', antwoordt Petrus. 'We brengen ze veilig bij u terug.' Hij weet hoe kostbaar ezels zijn. Wat moet hij doen als de man gaat dwarsliggen?

Maar de eigenaar vindt het goed, zoals Jezus ook heeft voorspeld. En samen brengen Petrus en Judas de ezelin en haar jong naar de Jezus.

Zo rijdt hij Jeruzalem tegemoet. Het hart van Petrus bonst van opwinding. Jeruzalem, de stad van David, de stad van vrede, de stad van goud. Allerlei namen schieten door zijn hoofd. Alsof Jeruzalem altijd een droombeeld is geweest. Maar nee, daar ligt het op de heuvel, te glanzen in de ochtendzons.

En opeens komen uit alle straten en steegjes mensen tevoorschijn. Nieuwsgierige inwoners haasten zich naar de poort. Het gerucht van de komst van Jezus heeft hen al bereikt. Velen hebben de verhalen over hem gehoord en zijn verrast dat hij hun stad bezoekt. En als ze hem zien en zijn vrienden, beginnen ze te juichen van blijdschap. Ze rukken takken van de palmbomen en leggen die op de weg. Ze trekken hun mantels uit en spreiden die voor Jezus uit. Voorzichtig trippelen de ezelin en haar jong erover heen.

Judas spitst zijn oren. Hoort hij het goed? Zingen ze Hosanna? Ach, denkt hij, het is misschien niet zo'n vorstelijke vertoning als ik gewild had, maar de mensen zien wel dat hier een bijzonder iemand hun stad inrijdt. En dat is ook goed. Samen met de andere vrienden maakt hij ruimte en zorgt ervoor dat Jezus veilig door de dringende massa heen kan komen. Hij hoort een enkeling vragen: 'Wie is dat eigenlijk, die man op de ezelin?' En zijn hart zwelt van trots als hij anderen hoort antwoorden: 'Dat is Jezus van Nazaret, de profeet!' Hun stemmen klinken hoopvol. Met hem gaat iets veranderen, weten ze, deze man zal ervoor zorgen dat iedereen opnieuw kan beginnen!

Petrus heeft zich zelden zo gelukkig gevoeld. Dit is nog 's een ontvangst! Opgetogen kijkt hij naar Jezus, zijn meester en schrikt. Het lijkt wel alsof Jezus tranen in zijn ogen heeft. Waarom is hij niet net zo blij als iedereen? De inwoners van Jeruzalem begrijpen nu toch dat hij de Messias is? Maar hij beseft dat Jezus altijd méér weet en ziet dan hij. Petrus zucht. Zo'n mooie, blijde dag. Wat zou hij graag, dolgraag, dit gevoel vasthouden!

Door: Ella Weisbrod